

عنوان مقاله:

بررسی شاخص‌های رشد و مراحل فنولوژیک کنجد (*Sesamum indicum* L.) در شرایط استفاده از منابع تغذیه‌ای زیستی و شیمیایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 16، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدجواد مصطفوی - دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی نصیری محلاتی - دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کوچکی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثر کودهای مختلف زیستی و شیمیایی بر شاخص‌های رشد و مراحل فنولوژیکی کنجد آزمایشی در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با 10 تیمار و سه تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل کودهای زیستی نیتروکسین (Ni)، بیوفسفر (BP)، بیوسولفور (PS)، ترکیب زیستی دوگانه Ni+BP+BS و سه‌گانه Ni+BP+BS+U، کودهای شیمیایی اوره (U)، سوپرفسفات تریپل (P)، ترکیب شیمیایی دوگانه U+P و سه‌گانه U+P+BS به علاوه گوگرد (S) عنصری (U+P+S) و شاهد (بدون مصرف کود) بود. نتایج این آزمایش نشان‌دهنده برتری تیمارهای ترکیبی کودهای زیستی و شیمیایی نسبت کاربرد تکی آن کودها بود. بر این اساس تیمارهای ترکیبی دوگانه و سه‌گانه زیستی و شیمیایی بهترین روند شاخص‌های رشدی تأثیرگذار بر تولید ماده خشک (شاخص سطح برگ و سرعت رشد محصول) را نسبت به شاهد داشتند که منجر به تجمع بیشتر ماده خشک در این تیمارها گردید. بالاترین نقطه اوج سرعت آسیمیلایون خالص نیز در تیمار دوگانه زیستی مشاهده شد. هرچند در این آزمایش در تیمارهای مختلف از نظر شاخص‌های رشدی تفاوت‌هایی مشاهده شد و با وجودی که سبز شدن گیاهچه‌ها در تیمارهای زیستی زودتر اتفاق افتاد، اما تحلیل‌های آماری نشان داد که مراحل مختلف فنولوژیکی کنجد از هیچ‌کدام از تیمارهای این آزمایش تأثیر معنی‌داری نپذیرفت. بنابراین از یافته‌های این پژوهش چنین نتیجه‌گیری می‌شود که کاربرد ترکیبی کودهای زیستی و کودهای شیمیایی در بهبود شرایط رشدی گیاه اثر قابل توجهی داشته و تغییری در فنولوژی گیاه به وجود نمی‌آورند. نهایتاً با توجه به مزایای استفاده از کودهای زیستی، استفاده از ترکیب کودهای زیستی به عنوان بهترین گزینه برای تولید کنجد پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی:

اوره، درجه روز رشد، سرعت رشد محصول، شاخص سطح برگ، نیتروکسین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166821>

